

॥ श्री ॥

अथ श्री त्रिविक्रमपंडिताचार्यसुत श्री नारायणपंडिताचार्यविरचितः

॥ श्री मध्वविजयः ॥

८. अष्टमः सर्गः

प्रतिभाप्रभाप्रमुष्णसद्गुणैर्निजैः अतिविस्मयं नियमिनां मनो नयन ।

पुरुधीः कदाचिदथ वेदनायकं विजने शनैरुपससाद तं वने ॥ ८.१ ॥

सुविशेषशेषवदशेषवर्णितप्रतिबोद्धुरस्य ननु शिष्यतोयिता ।

गुरुमानसस्य गुरुताऽपि सत्पतेः धृति सोपसत्तिरमरैरमान्यत ॥ ८.२

॥

पुर एव पूरितमपूरयत पुनः ननु कृष्ण अेष परमार्थसंभ्यया ।

भगवन्मनः पुरमिवाऽयतं पुरा निजधाम तां च जगृहे तदद्भुतम ॥ ८.३ ॥

धृतिहाससुंदरपुराणसूत्रसत्प्रियपंचरात्रनिजभावसंयुतम ।

अशृणोदनंतद्वदनंततोऽचिरात् परमार्थमध्यगणितागमावलेः ॥ ८.४ ॥

ऋषुपुंगवस्य परिजानतः स्वयं सकलं तदध्यलमनंतजन्मसु ।

स्वकृतोर्वनुग्रहबलाद्भुष्य तां विशिशेष शेषशयनः पुनर्धियम ॥ ८.५ ॥

अथ आदिरायणसहायसंपदा प्रययौ प्राशंतुममितांतरो युतः ।

अपि नादिरायणपदोद्धितं हरेः वपुरंतरं लसितमाश्रमांतरे ॥ ८.६ ॥

तमपश्यद्वाश्रमवरे प्रभूतधीः ज्वलनं ज्वलंतमिव धूमवर्जितम् ।
वरवल्कलाकलितमौञ्जिमेजलं विलसन्जटावलयमाद्विपुरुषम् ॥ ८.७ ॥

अतिदुर्जयेन्द्रियजयाद्विद्विपिशा तपसा वसंतमिव संततं वने ।
निजपभूतनिरपेक्षनिर्मलप्रचुरात्मसौभ्यरतमध्यनारतम् ॥ ८.८ ॥

नयनद्वयेन नलिनप्रभामुषा परिकुल्लताविलसितेन विस्मयात् ।
तमवेक्ष्य धर्मजमधर्मदुर्लभं मनसेति भूरितरमानसोऽस्मरत् ॥ ८.९ ॥

जगतां चतुर्दशतयं चतुर्भुज प्रमुञ्चैर्युतं प्रणयमानिनाय यः ।
सममुल्लसन कमलयैव केवलं परमः स अेष हि पुराणपुरुषः ॥ ८.१० ॥

त्रिगुणाकृतिप्रकृतितो गुरुं ततः त्रिविधामहंकृतिममर्त्यभान्यतः ।
अपि भूतपंचकमितोऽंऽमंऽलं भगवानसाविह जगति चासृजत् ॥ ८.११ ॥

विधिवायुवींशिवकौशिकेशकान अमरामरानुगनरासुरादिकान ।
सृजति प्रपालयति हंति संततं स्वगतिं प्रयापयति चैष लीलया ॥ ८.१२ ॥

अगाशय्यसद्गुणगणो विदूषणः स्ववशाभिलोऽप्यनुपचारतः स्वयम् ।
स्मृतिर्कीर्तनप्रणतिभिर्विमुक्तये स्वजनस्य यात्ययमनेकपताम् ॥ ८.१३ ॥

॥

चतुराननाय चतुरः पुराऽऽगमान प्रददावसावनिमिषेश्वरः इभुः ।
विनिहत्य हि श्रुतिमुषं पुरातनं वपुषोद्धतं ह्यमुष्णेन सद्रिपुम ॥ ८.१४ ॥

अमरेंद्रवैरिभुजदंऽमंऽलप्रतिकर्षपुष्करपतद्धरोद्धृतिः ।
विदधे वराहवपुषाऽमुनोर्मिमत्सृतिसिंधुकञ्चपतयाऽऽप्तरक्षिणा ॥ ८.१५ ॥

नरसिंह अेष विददार दारुणं प्रतिघोदयेनभरयकतेजसा ।
स्वरिपुं क्षणेन सरसः स्फुरतनुं पृथुसत्वमिष्टजनभीतिभंजनः ॥ ८.१६
॥

अपि वामनो लणितबाल्यवानयं प्रतिभाजलेन कृतद्वैत्यकौतुकः ।
उपधेरधः कृतबलींद्रशात्रवः स्वजनाय केवलमदात परं पदम ॥ ८.१७ ॥

कथयंत्यमुं परशुभासमानगोहतमत्यद्वैतमसं मुहुर्मुहुः ।
जगतां हितं हरिमिवापरं हरिं गुरुशक्तितापसवरान्वयोद्धवम ॥ ८.१८ ॥

करुणाकरः सवसुदेवमोददो भगवान् पुराऽहिमकरान्वयेऽभवत् ।
जितवान् द्विशो दशरथोऽग्रसंपदो जनको बभूव भुवि यस्य वैरिहा ॥
८.१९ ॥

भुजगेश्वरोऽपि भुवनेश्वरप्रियः समजन्यथारिदरजन्म भुव्यभूत् ।

तममुष्यं संतिविजितेन्दुमग्रं रमणीयमाहुरिह रामनामकम् ॥ ८.२० ॥

जनकेन सोऽथ विरहासहिष्णुना मुहुरीक्षितो वनमनीयत प्रभुः ।
चकितेन दुष्टजनतस्तपस्विना तत आसुरीं निशियरीं जघान सः ॥
८.२१ ॥

मुनिसप्ततंतुकृतवैरबंधनं कटुकेश्यरिष्टपदमुष्यदुर्वनम् ।
क्षपयंतमुद्यतसुबाहुमाहवे तमथाभ्यनंदमरादिसद्गणः ॥ ८.२२ ॥

सवने विकस्वरगुणस्वरद्विजे स्फुरिते चरन् सकलगोकुलप्रियः ।
ईतकामतापसरसार्द्धधीगिरः प्रतिलाणयन्नरमतेषु सुंदरीः ॥ ८.२३ ॥

सहजान्वितः सकलमित्रसंयुतो मधुरां पुरीं जनकवल्लभां गतः ।
प्रविशन्निभां स जगदेकसुंदरो नरनार्युदारनयनोत्सवोऽभवत् ॥ ८.२४ ॥

अथ भंडितेश्वरधनुः स लीलया क्षपितोग्रसेननृपपुत्रपौरुषः ।
समुपास्य विप्रगुरुमब्जभूगुरुः स्वजनानमोदयदमेयतेजसा ॥ ८.२५ ॥

कमलामयं कमलपत्रलोचनां भुवमागतां नृपसुतां गृहीतवान् ।
निजलीलया विजितराजशात्रवो मुदमापदाप्य पुरमब्धिदुर्गमम् ॥ ८.२६ ॥

स जगाम मातृजनतुष्टये किल त्वरितोऽवनं विदधदीप्सितं सताम् ।
सह भार्ययाऽपि शुभया महाजयध्वजलक्ष्माणाग्रसुहृदा विनाऽमुदा ॥

८.२७ ॥

समतीतपर्वतपुरोगद्गमः भरदूषणादिसुजनद्विषो बहून ।
स निहत्य विश्वभयदं सुदुस्सहं नरकं महातम उतानयत क्रमात् ॥ ८.२८
॥

रुचिराश्रमाविरचिताग्र्यतेजसा प्रियया प्रियो भुवनमान्यया समम ।
भृशमाङ्गुली कृतमदप्रमादवत्सुरपारिजातहृदवाप धाम सः ॥ ८.२९ ॥

हरितामधीशनरदेवमंडलं दशकं विजित्य परभीषणं मुहुः ।
स्फुरितामिह प्रियतमां निजश्रियं भगवानुपैक्षत हरंतमप्रियम ॥ ८.३० ॥

अभिनंदितः पवननंदनादिभिः स कदाचिद्विद्रसुतवर्धको गवा ।
निजराज्यमात्मदयिताय दत्तवान हरिसूनवे हतविपक्षमुत्तमम ॥ ८.३१ ॥

मुदमाप्य तत्र दयितोरुवार्तया मधुहा मरुत्सुतमुभप्रवृत्तया ।
हरितिग्मचक्रलसितोऽब्धिमध्यगं प्रययौ स पुण्यजनसेवितं पुरम ॥
८.३२ ॥

पृथुङ्गुंभकर्णगजराजमुद्धतं ससहोऽदरं सविबुधेंद्रशात्रवम ।
धरणीभरं पृथुलचक्रमक्षिणोत् निशितेषुचक्रकृतविक्रमः प्रभुः ॥ ८.३३ ॥

अथ भार्यया हृतवहं प्रविष्टया सहितः सहोदरपुरस्सरैरपि ।

अयमाध्य धाम चिरमिश्रट्टः सतां निजमूलरूपपरमैक्यमेयिवान ॥ ८.३४
॥

महिदासपूज्यचरणो द्विजदभूद विदितात स विष्णुयशसोऽमलात्मनः ।
ईह यो दधे जगति पापशांतये बहुधामहेतिमतिदीप्तगोस्थितिम ॥ ८.३५
॥

सुतपोरुचेरयमपापकर्ममात ननु मानवी तनयतामुपेयिवान ।
समयेन भूरिनिजभक्तिपूरितान समञ्जनत सुमनसः स देवराट ॥
८.३६ ॥

सुबृहत्पयोधरमिथः प्रसंहतिप्रकटीभवत्परमयौवनाकृतिः ।
असुराहितां वरविलासिनी तनुः प्रददावमुष्य सुरराशये सुधाम ॥ ८.३७
॥

सुजनाय दत्तपद आत्मशुद्धिदः सुकुमारशय्यभवदेष शाश्वतः ।
अनसूयया शुचिमनीषया धृतः परमादरेण मुनिपुंगवोढया ॥ ८.३८ ॥

दयितः सतामृषम अेष भूधरो वपुरुद्धन परमहंस लक्षणम ।
व्यहरद्वलक्षतमपक्षशोभनं परतत्त्वलिप्सुसनडादिवंदितः ॥ ८.३९ ॥

उदपादि धर्मतनयो ह्ययं हरिः नरदेवसोदर उदारविक्रमः ।
अपि कृष्ण ईत्यभिहितो मुद्दे सतां स्वयमेव यस्य सहजो व्यजायत ॥

૮.૪૦ ॥

પરમાત્મને સતતમેકરૂપિણે દશરૂપિણે શતસહસ્રરૂપિણે ।
અવિકારિણે સ્ફુટમનંતરૂપિણે સુખચિત્સમસ્તતનવે નમોનમઃ ॥ ૮.૪૧ ॥

ઈતિ ચિંતયન્નવિરળાંતરો હરિં પ્રણનામ સપ્રણયમાદૃતોઽમુના ।
અજિતૌ પરસ્પરસભાજિતૌ સ તૌ નિકષા નિષીદતિ પુરોપવેશિનૌ ॥
૮.૪૨ ॥

વિવિધા વિધાય કિલ તત્ર સંકથાઃ વદનં મુનીંદ્રતનયસ્ય સુંદરમ ।
અવલોક્ય લોકપતિરાનતં મહાસુખતીર્થમાહ રહસિ સ્મ ગામિમામ ॥
૮.૪૩ ॥

શૃણુ દેવકાર્યમવધાર્ય ધૈર્યવદ્ યુદ્ધદીર્યમાણમિદમાર્યસમ્મતમ ।
ભવિતાઽન્યદુષ્કરતરં વિધાય તત્તરુણં તવાવતરણં મહાફલમ ॥ ૮.૪૪ ॥

અપિધાય સૂત્રહૃદયં સતાં પ્રિયં પ્રવિધાય ભાષ્યમધુના નિજેચ્છયા ।
અપરૈઃ શ્રુતિસ્મૃતિનિજર્થદૂષકૈઃ સુતરાં તિરોભવતિ સંવિદાહતા ॥ ૮.૪૫ ॥

અપનેતુમેનમનયં કૃતં ખલૈઃ પ્રતિનેતુમાત્મજનતાં શુભાં ગતિમ ।
કુરુ સૂત્રભાષ્યમવિલાંબિતં વ્રજેઃ સુમતેન યોજય ક્વે શ્રુતિસ્મૃતીઃ ॥ ૮.૪૬
॥

अमितां मितामपि गिरं जगद्गुरोः ऽति तां निशम्य विरणेतरांतरः ।
वदतां वरस्तमवदत तदा तयोः विरहाक्षमः जलु चराचरेशयोः ॥ ८.४७
॥

भवतोरितः सततसेवनामृते मम मंक्तुमस्तु भगवन्ननुग्रहः ।
न लभेय वल्लभतमेदृशं सुखं जगतां त्रयेऽपि जगद्वेदमंगलम ॥ ८.४८ ॥

कलिकालकालितगुणो धरातणे सुजनो न नूनमधुनाऽस्ति योग्यधीः ।
परतत्त्ववर्णनमयोग्यतावते ननु हव्यदानमिव निंघते शुने ॥ ८.४९ ॥

ऽति तं भ्रुवाणामयमभ्रवीद विभुः भुवि संति सौम्य पुरुषा गुणोचिताः ।
विमलान मणीनिव गुणोञ्जितानिमान दयया विशोधय विशुद्धगोगणैः ॥
८.५० ॥

तव कीर्तिरतिमतिमात्रमानयेद्दशुभान प्रभाकरविभेव कौशिकान ।
कमलाकरानिव शुभान प्रबोधयेत परमाज्ञया मम विशेषतोऽनिशम ॥
८.५१ ॥

ऽति सा महीधरमुभाद विनिःसृता जगतां सुभाय विशदा सरस्वती ।
द्विजराजगोविषयतातिपूरितं प्रविवेश मध्वपृथुबुद्धिवारिधिम् ॥ ८.५२ ॥

मतमित्यवेत्य महितं महतोः अभिधाय बाढमिति धीरमतिः ।
अनयोर्नियोगमधिरोपितवान स्वशिरस्यनन्यसुवहं प्रणमन ॥ ८.५३ ॥

આમ્નાચાસ્ત્રય ઈવ તત્ત્વબોધકાસ્તે પાપઘ્નાસ્ત્રય ઈવ પાવકાઃ પ્રજનામ

।

લોકા વા સકલભૂતસ્ત્રયોઽત્ર રેવુઃ સાનંદા મુનિસુતધર્મસૂનુમધ્વાઃ ॥

૮.૫૪ ॥

॥ ઈતિ શ્રીમત્કવિકુલતિલક ત્રિવિક્રમપંડિતાચાર્યસુત

નારાયણપંડિતાચાર્યવિરચિતે શ્રીમધ્વવિજયે

આનંદાંકિતે અષ્ટમઃ સર્ગઃ ॥

www.yousigma.com